



Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Prima, an sint sortilegi qui sub ficto religionis nomine futura p[ro]mittunt?
Sol. sic.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62466](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62466)

strate coguntur di- mittere. possessio- nes misericorditer eis concessa: sic mo- nachy. cu a religio- ne cessauerint. pri- uilegia exuantur que religionis in- iuncta eis concessa vi- dentur. In tertia parte dicit qd priuilegia monachorum in eo casu intelliguntur esse concessa qd alijs ecclesijs non derogant: videlicet vt decimationes noualium nulli quod- dam assignatas au- thoutate priuilegio- rum sibi teneant: vel si propter pau- peritatem vel infan- tem necessitate mo- nachia consilium non pot. nisi derogetur priuilegijs alior: et ea eoz subuenien- do inopie. vt ipsi ratione priuilegio- rum non fiant diui- tes. qd apud males ecclesie destruant. Secunda pars incipit ibi: Sed obij- cit. Tertia ibi: priuilegia ergo. Allo- quin. i. aut. i. si non possent derogare priuilegijs alior: ad paupertatem reduce- rentur: quia no sic- rono et alie de- struerentur. a. Possessiones. xvi. quest. i. posses- siones. b. Cessauerint. argu. qd si priuile- gijs alijs datur ex- causa vel ratione re- ligionis: vel ratione paupertatis. vt alia de causa: scito cel- fat ca. cessat a priuilegiu vt est de pbo. signific. abbate. in fine. extra de deci- mationibus. xvi. que- stione. i. generalit. et infir. de autho- ra. §. vlt. et ff. de iu- di. l. ij. §. legatis. et c. de testamen. m. l. l. vii. et infir. de pupilla. subtit. §. qua ratione.

bioceffibus aliarum frequenter condite inueniatur. Seruent ergo priuilegia ecclesiarum cunctis in concilio epibus: ne videlicet preter eius auctoritatem a quo data sunt, contra ea liceat ire alicui. Sed obijctur illud symmachi pape: Pos- sessiones quas vniquisqz ec- clesie suo relinquit arbitrio. et que supra in ritu. de alienatio- ne rerum ecclesiastica. leguntur ascripta. Unde datur in- telligi qd ea que de iure vnus- cuiusqz ecclesie. vel necessita- tis. sicut peregrinis: vel pietatis intuitu. sicut religiosis do- mibus conferuntur: non per- petuo sed temporaliter ab eis quibus conferuntur. sunt pos- sidenda: qd illud symmachi ad necessitatem intuitum non ad pietatis prospectum pos- sit referri: videlicet vt ea que peregrinis vel captiuis largi- ri necessitas suafit non ea que religiosis domibus ob quiete religiose conuersationis con- cessa sunt. prohibeantur per- petuo possideri. vel potius de vtriusqz intelligendum est: vt- delict vt sicut necessitatem patientes cessante necessita- te beneficijs renunciare coguntur que eis misericordie indulsit intuitu: sic religiose viuentes cum a religione ces- sauerint. priuilegijs exuantur que religiose conuersatio meruit. Priuilegia ergo qd religiosis domibus concedun- tur: vel in eo casu accipienda sunt in quo ita eis consulantur. qd nulli aliquid derogatur: ve- delict vt ex noualibus quo- rum decimationes nulli assignate fuerant. priuilegioum auctoritate decimas aliqui- bus persoluere no cogantur: vel si propter instantem tempo- ris necessitate eis consuli non poterit nisi alijs deroget. ita priuilegioum auctoritas vt-

deatur esse seruanda. vt eorum subueniatur inopie. no vt sua- rum diuitiarum augmēto. et possessionum non modica ex- tensione potrecta. baptisma- les seu parochiales ecclesie pe- nitus destruantur. Causa. xxvj. Quidam sacer- dos forilegus esse et diu- nus conuincit- tur apud epi- scopum: cor- rectus ab epi- scopo. noluit cessare: excommu- nicatur. tandem agens in ex- tremis reconciliatur a quodam sacerdote. episcopo inconsulto. inducitur sibi penitentia sub quantitate temporis canonibus prescripta. Hic primus queritur: quis sint forilegi? Secundo. an sit peccatum esse forilegum? Tertio. a quibus genus diu- nationis sumptit exordium? Quarto. quot sunt genera di- uinationis? Quinto. an forilegi vel diui- ni sint excommunicandi si ces- sare noluerint? Sexto. an excommunicatus ab episcopo. possit reconciliari a presbytero illo inconsulto. Septimo. si mouentibus est indicenda penitentia sub quan- titate temporis? Questio. i. Si sint forilegi? Iste dorus definit cry- mologiaru lib. viij. ita dicens. Qui sint forilegi. Forilegi sunt qd sub no- mine sicte religiose per- quasdam (quas scroz seu apo- stoloru vocant) fontes diuina- tionis scientia profitent: aut quaricūqz scripturarū inspec- tione futura pronuntiant. Questio. ij.

Quis. hoc no est veritas si il- lud nonale fuit in alicuius territorio ad illum scru spe- crabit. sed si in nul- lius parochia fue- rit eps pot assigna- re cui voluerit: vt est de deci. qm. d. penitus. liz- pra. xij. questio. ij. bone rei. jo. Quidam sacer- dos. si cap. Expedio tractam de priuilegijs. sup- ponitur causa. xvi. vi. i qua tractantur de diuinationibus. et reconciliatio ex- communicatorum: et de pena mouentiu. Que omnia vt me- lise pateant. Gas- tianus moue solito themia pponit. de quo sepre surgunt questiones. Quid sit pro- ponitur pma que- stio: in qua querit- tur quid sit forile- gius. que questio soluitur. j. c. j. Forilegi. Si cap. Que- stio fuit ab iudo- ro qui dicit forile- gi. Qui respodet dicens qd illi dicitur forilegi qui ar- te diuinationis pro- ficientur per fontes que vocant fontes apostolorum. vel per quacūqz alia scripturam futura pronuntiant. et qd profitentur. qui tales consulti. penitentia puniuntur. v. annorum: vt. j. e. qd. v. qui diuina: Scille- rione. Ipsi autem goepis facientes hmoi ar- tes tantu penitent: ipsi soe- tia vnus anni: vt- nesci qd deni puniendi: vt sit puz- et de forile. c. ij. §. nunt. Illud intellige est di- uinatione. Sim leg- ge aut ipse malefic- cia punit capite: vt. c. d. male. et ma. l. nemo. Joan.

